

[Lykketoft]

ning for betalingsbalancen 1984 på 8 mia kr. og endte med 17 mia kr. og nu bryster sig i dag over, at man har gjort noget for beskæftigelsen. Det fundamentale er, at den politik, regeringen har lagt frem, ikke har kunnet løse noget som helst af målkonflikten mellem ønsket om større beskæftigelse og ønsket om bedre betalingsbalance. Der er heller ikke noget, der tyder på, at det, man har lagt frem nu, vil bidrage til det. Det vil kun bidrage til en større polarisering i samfundet. Derfor er der ikke nogen grund til at tro, at regeringens politik faktisk får alle de lykkevirkninger, både statsministeren og finansministeren har talt om måske ville komme engang i slutningen af 1980'erne.

Det er karakteristisk, når regeringen taler om sin egen politik, at der er to ting, der er fremherskende. For det første sker der ikke rigtig noget positivt med beskæftigelsen, vi får stadig væk det meget høje arbejdsløshedstal, og for det andet må vi regne med, at det stadig væk det næste par år går galt med betalingsbalancen, hvorefter kurven på en eller anden mirakuløs vis knækker, når hr. Niels Helveg Petersens og finansministerens tyrkertro på den behårde indkomstpøolitik omsættes i praksis i 1988. Der er ikke nogen grund til at tro på den slags prognoser. Det har vist sig, at regeringens egne prognoser hidtil har ramt meget, meget skævt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Når jeg min vane utro blev så irriteret på finansministeren før, var det selvfølgelig, fordi finansministeren har et papir, som folketinget ikke har, og som finansministeren læser talkolonner op af. Folketinget har ikke mulighed for at efterkontrollere de talkolonner og se, på hvilke forudsætninger de hviler.

Jeg advarede i et tidligere indlæg i dag mod en absurd talleg, hvor man skyder hinanden en række forudsætninger og motiver i skoene og derefter siger: æh, bæh, buh, min plan giver 180.000 mere end din plan og til den rigtige side. Jeg tror, at befolkningen er meget træt af disse mange, i tusindvis og titusindvis af ekstra arbejdspladser og disse forbedringer af betalingsbalancen osv., som den ofte hører fra alle disse prognoser. Derfor holdt jeg mig naturligvis til det, som er indlysende rigtigt, at hvis det er muligt at kom-

binere – og vi tror, at det er muligt – en fortsat forbedring af konkurrenceevnen med en væsentlig nedsættelse af den ugentlige arbejdstid, ville det på samme tid have gunstige virkninger på arbejdsløsheden, betalingsbalancen og underskuddet på de offentlige budgetter.

Så har jeg sagt, at på papiret har regeringens planer sikkert også en masse fornuftige virkninger. Det, der bare er problemet med regeringen, er, at de forudsætninger vedrørende lønudvikling osv., den har stillet op, er der ingen uden for dens egen kreds der tror vil vise sig at være holdbare i praksis. Det vil gå med disse forudsigelser, som det er gået med de andre forudsigelser, som hr. Lykketoft påpegede. Skal vi lege talleg og store forbedringer, og at vi nu har løst verdensgæden, så lad os dog gøre det på et grundlag, der er fælles for os begge, dvs. at vi begge har beregningerne og forudsætningerne.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er helt enig med hr. Svend Auken i, at vi bør have adgang til de samme papirer for at vurdere disse ting, og det vil vi da også forhåbentlig få i løbet af de kommende døgn. Det, som bringer mig herop, var hr. Svend Aukens sidste indlæg, for jeg måtte forstå på hr. Svend Auken, at forudsætningen for, at den socialdemokratiske politik kunne lykkes, netop var, at nedsættelsen af arbejdstiden kombineres med en væsentlig styrkelse af konkurrenceevnen, men hvor er den henne, hvis lønningerne stiger med 5 pct.?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg tror også, at den diskussion, som finansministeren introducerede, må gøre et højst ejendommeligt indtryk på befolkningen, ligesom den gør det her i salen. Vi har ingen som helst mulighed for at kontrollere tallene. Finansministeren optræder som et andet orakel i Delfi og slynger nogle tal ud og stiller nogle kolonner op og siger, at sådan forholder det sig. Det er da højst tænkeligt, at finansministeren selv tror på det, men vi har ingen som helst garantier for det. Hvad vi derimod ved, er f.eks. følgende, og